

Pedro Sánchez es vanta de controlar la fiscalia general

Abans del judici de l'1-0, tant ell com diversos membres del seu govern havien negat que poguessin influir-hi

Acusen els set CDR presos de voler assaltar el Parlament

El sumari de l'Audiencia Nacional parla de "cèl·lules" i manté que ideaven una acció per respondre a la sentència de l'1-0

Pont i Pujol
empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 7 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15173 - AVUI / Any XLI. Núm. 14043 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P8

Eurorevés

REINCIDENT • El Regne Unit clava una altra clatellada a Pablo Llarena en rebutjar l'euroordre cursada contra Clara Ponsatí

REACCIÓ • Les autoritats policials britàniques hi troben a faltar informació, mentre Ponsatí recorda que cal ser prudents

Els veïns persisteixen, cada vespre, en les mobilitzacions per denunciar la sentència dictada pel Suprem ■ ORIOL DURAN

Protesta Meridiana

Veïns de Sant Andreu i Nou Barris tallen, des de fa 24 dies, una de les artèries de Barcelona per reclamar la llibertat dels presos polítics

Nacional

P13

Pèrdues milionàries per la riuada a la Conca

Nacional

P15

El territori vol controlar el tancament del Castor

Ionquis de la virtualitat

Els videojocs són el centre de la vida d'alguns joves, fins al punt de convertir-se en una addicció

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Aniversari d'un fracàs

En el desè aniversari dels premis de la Fundació Princesa de Girona –abans Príncep de Girona– es constata el fracàs estrepitós de la fenomenal campanya de màrqueting que es va posar en marxa ara fa deu anys per despertar la simpatia dels catalans envers la casa reial. Seria del gènere imbècil negar la contribució que la reial fundació ha fet en aquesta dècada a la promoció del talent juvenil i que ha destinat recursos importants a programes amb benefici dels joves. Només aquest any, 2,8 milions d'euros, segons consta en el seu web oficial. Ara bé, el fracàs del gran objectiu de l'operació, el que no consta per escrit, ha estat colossal. Encara sota el regnat de Joan Carles I, el 10 de març del 2009, els aleshores prínceps d'Astúries, Felip i Leticia, es retrataven a La Zarzuela amb els impulsors de la Fundació Príncep de Girona. Era el tret de sortida públic d'una maniobra que feia mesos que s'havia anat bastint a les tramoies del poder econòmic i polí-

A Catalunya no hi hauria de tenir cabuda la intolerància de qui rebutja les urnes sense haver estat sotmès al seu escrutini

tic. Ja amortitzat aleshores l'emèrit, es tractava que Girona fos la pista d'aterratge a Catalunya d'una "nova" monarquia, moderna, implicada en el teixit social, encarnada en la figura de Felip "el preparat". Era l'any de la primera consulta sobiranista a Arenys de Munt. Deu anys després, la família reial ha de celebrar l'aniversari de la fundació en una Barcelona presa per la policia, en bona part pel discurs del 3 d'octubre del 2017 en què Felip VI va avalar la brutalitat policial de l'1-O, la imminent aplicació del 155 i, al capdavant, la presó, l'exili i la repressió com a resposta al referèndum en què vam votar més de dos milions de catalans. Votar massivament aquest diumenge opcions republicanes és la forma més democràtica –i hauria de ser la menys traumàtica, tot i que ja hem vist que això mai se sap– per mostrar el rebuig a la monarquia en aquesta Catalunya en què no hi haurien de tenir cabuda ni la violència d'estat ni la intolerància de qui rebutja les urnes sense haver-se sotmès al seu escrutini i de qui no ha retut comptes davant de ningú.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'avi de Joan Comorera

Passen coses sorprenents. Un cop recuperat de l'entrebanc de salut que m'ha mantingut uns dies a l'hospital, recupero la rutina diària anant a la terrassa del bar a prendre un cafè, parar el sol –ha refrescat– i llegir el diari, quan se m'acosta un senyor que em diu: "No ens coneixem; soc el que subministrava la llenya al seu amic Jaume." El meu amic Jaume, mort farà aviat tres anys, tenia a casa una llar de foc magnífica. Algun cop m'havia comentat que qui li servia la llenya que l'alimentava era un home trempat de bona conversa. Ara el tenia al davant. "Sempre porto al cotxe un llibre que li vull deixar, no donar." Aquest home deu ser de Premià de Mar, que és on vivia en Jaume. Potser de Vilassar de Dalt. Els dos pobles són pròxims a Mataró, però la possibilitat de trobar-nos ell i jo és remota. ¿I porta sempre al cotxe un llibre per deixar-me si la coincidència es produeix? "El tinc al pàrquing, el vaig a buscar." És un llibre de Joan Comorera, l'històric dirigent del PSUC, del qual no havia sentit parlar mai. Es titula *L'Avi, llibre de l'escola i*

“L'històric dirigent del PSUC va publicar un llibre educatiu

de la llar. Conté il·lustracions de Miquel Utrillo. L'edició és del 1935. Ventura Gassol signa el pròleg. Llibre i pròleg van ser escrits a la presó on van anar a parar tots els membres del govern de Lluís Companys quan la Generalitat va ser suspesa durant la República. "Li deixo el meu nom i telèfon; quan l'hagi llegit, em truca i l'hi passaré a buscar." Vaig ocupar la tarda llegint-lo, ja pot passar. En Jordi i la Nuri són dos adolescents. El que no aprenen a l'escola que ha patrocinat la Generalitat queda completat pels ensenyaments del seu avi. Són contes republicans com els de Josep M. Folch i

Torres, però més proletaris. L'educació ens salvarà. Fe cega en la formació dels nens. Un any després de publicat el llibre va esclatar la guerra. ¿Hi va anar en Jordi, un moment o altre? Què devien pensar ell i la Nuri de la barbàrie? ¿Que no havien anat a escola, que no tenien un avi, els responsables de la conflagració fratricida?

Enllestit el llibre, al vespre vaig mirar el debat electoral de TV3. Aquests senyors i senyores han anat a bones escoles. Molts han passat per la universitat. Han optat per la noble professió de polítics. Amb aquests antecedents, tant els costa discernir entre un problema polític d'un de policial? I els altres: han de repetir sempre el mateix temari que ens té encallats? La lletra no els entra ni amb sang, mètode descartat per Joan Comorera.

La història de Comorera és sabuda. Després de la guerra es va exiliar. Va intentar recompondre el PSUC. Els seus companys de partit el van repudiar i expulsar ignominiosament. Va tornar. Va ser detingut. Morí al penal de Burgos el 1958. Entre els que l'havien repudiat es trobava la pròpia filla.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/uzqgmv>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

El 10-N, sense excuses

Aquests dies, ningú se salva. Uns, els que es consideraven els més purs, ja que tenien el president legítim a les seves files, són els que han pactat amb el PSC a la Diputació de Barcelona facilitant que aquesta comenci a passar factura a alguns que es van posar al costat de l'independentisme. Els altres, més enllà de les errades declaratives del seu cap de llista, són acusats de pactistes (o de traïdors, paraula que jo no usaré mai contra algú, qui sigui, que va treballar, amb més o menys encert, per l'1-O) perquè cerquen una pista d'aterratge, cosa que també, per cert, fan els primers. I dels tercers, què en diuen? Doncs que mai s'han posicionat en primera línia, que fan partidisme perquè esperen el seu moment sense mullar-se gaire. Ah, i, òbviament, tots ens van enganyar l'octubre del 2017 perquè no hi havia cap estructura d'estat preparada i tot es fiava a l'estratègia errònia de forçar

“És comprensible el descontentament amb els partits, però cal seguir guanyant totes les eleccions”

l'Estat espanyol a un pacte. Per analitzar cadascun d'aquests punts necessitaria un diari, més que un article d'opinió, i ja els avanço que no estic gaire d'acord amb cap dels arguments que ens porten al “no cal votar en unes eleccions espanyoles”. Això sí, els admetria que les contradiccions són, en alguns casos, sagnants, fruit del pecat

original: no haver pactat una estratègia comuna, que no llistes comunes, post-1-O i, sobretot, post-27-O.

Ara, què més desestabilitzador per a l'Estat espanyol que un diputat independentista? Que una victòria independentista? Que els diputats, dels tres grups, siguin claus per a la futura governabilitat de l'Estat? Aquesta és una batalla a llarg termini. Em sap greu però no existeix, en sentit estricte, el mandat de l'1-O. Despertem-nos, sisplau. I treballem, en tots els àmbits, per continuar avançant cap a l'objectiu, encara que aquest sigui de cara a la propera generació, i no la nostra. I en aquesta guerra guanyarem una batalla, segurament no definitiva però sí important, sobretot en el marc internacional, si continuem imposant-nos en totes les eleccions i si aconseguim superar el 51% dels vots. Diumenge, no badem, sense excuses.

De reüll

Anna Balcells

Sense valor afegit

Diuen els experts que els debats electorals venen a ser l'etapa reina de les campanyes, el moment clau per influir en el vot dels indecisos. Dubto que aquest efecte màgic es produís en el que vam veure dimecres a la nit a TV3. Ja veníem escalfats de dilluns, d'un altre debat al plató de RTVE ple d'anomalies, amb una extrema dreta normalitzada fent brillar la seva retòrica xenòfoba i masclista sense que ningú li fes ombra (només un resistent Pablo Iglesias), amb una absència escandalosa de dones candidates i un president de

Els debats electorals no serveixen ni per formar criteri ni per entretenir

govern menyspreant la separació de poders i promentent el cap de Puigdemont com si fos un trofeu de caça. Del de TV3 tampoc se'n pot dir gran cosa. Uns candidats abonats al retret permanent sense cap proposta constructiva i esquivant les respostes que de debò interessaven a l'audiència.

Quedaria el recurs de seguir el debat com un espectacle d'habilitats dialèctiques, d'intercanvi d'arguments, de contrast d'idees... Era esperar massa d'uns candidats que, llevat d'unes poques excepcions, es van deixar endur per l'altivesa, les provocacions i, sí, per què no dir-ho, per la mala educació. El dubte que neguiteja és que si, en aquest gran mercat del vot, el debat no aporta cap valor afegit, si en lloc d'ajudar a formar criteri només atia passions inútils, si no serveix ni tan sols per entretenir, el problema potser no és el format, és que no hi ha bon gènere per vendre.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Pedro Sánchez

Caretes fora

El president ara reconeix que la fiscalia actua a indicació del govern per perseguir Puigdemont; la mateixa fiscalia que va construir el fals relat de l'1-O que ha motivat una sentència de 100 anys de presó per als líders independentistes; la mateixa que ara persegueix la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Toc de crostó electoral

Les eleccions locals en un grapat d'estats i la incontestable victòria del Partit Demòcrata en estats clau com Virginia i Kentucky són un cop dur a la figura del president sota els efectes del procés d'impeachment, que domina la política nord-americana a només un any de les presidencials del 2020.

CONSERVADORA DEL MUSEU PICASSO

Malén Gual

Un altre Picasso

El Museu Picasso reconstrueix en una exposició titulada *Pablo Picasso, Paul Éluard, una amistat sublim* la forta relació d'amistat entre l'artista i el poeta surrealista (Paul Éluard), que és qui li va despertar la consciència política. Una altra visió del gran pintor que es pot veure fins al 15 de març.

EDITORIAL

Tsunami autoritari

L'Estat espanyol continua avançant en la seva burocratització davant el repte que li planteja el procés sobiranista a Catalunya. Si abans era amb el govern del PP, ara ho és amb el govern del PSOE, que utilitza indiscriminadament el Tribunal Constitucional per prohibir debats al Parlament o anul·lar plans de govern, que anuncia una reforma del Codi Penal per convertir en delictes l'organització de referèndums, o que promulga un decret llei de “seguretat digital”, en virtut del qual l'executiu podrà, entre altres coses, tancar llocs web, aplicacions, xarxes socials i altres serveis digitals de forma unilateral quan consideri que poden afectar l'“ordre públic”.

El govern espanyol aplica criteris de justícia preventiva per, d'una banda, posar una camisa de força al govern català, amputant la seva capacitat de desenvolupament i progrés digital; i d'altra banda, per posar setge a la capacitat de mobilització dels diferents moviments de protesta contra la sentència del Tribunal Suprem, com ara el Tsunami Democràtic, que utilitzen la xarxa per autoorganitzar-se i fer arribar als seus centenars de milers de seguidors la convocatòria d'accions de protesta.

Diverses veus han qüestionat ja la constitucionalitat d'aquestes noves atribucions del govern i també la seva inadequació a la legislació europea. Bloquejar l'accés a les xarxes és una mesura versemblant en règims dictatorials com ara la Xina, Rússia o Turquia, però no en una democràcia occidental. Tanmateix, el nou decret llei és un pas més en la deriva autoritària que ha evidenciat l'Estat espanyol des de fa molts mesos. Una deriva marcada per tot un seguit de mesures pensades per reprimir l'independentisme, que en realitat està retallant drets i llibertats protegits per la mateixa Constitució i malversant l'estat de dret i la democràcia espanyoles.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Guanya la banca
El Tribunal Suprem es fa enrere i obliga els clients a pagar l'impost sobre les hipoteques. La decisió es pren per 15 vots a favor i 13 en contra.

10 anys Pacte incomplert
Els partits polítics van signar l'any 2001 un pacte sobre transparència, però després han continuat en la mateixa línia de despeses electorals.

20 anys Turisme sexual
Joan Pau II tanca el sínode de bisbes de l'Àsia amb una condemna contra el turisme sexual i la pederàstia, recollida en l'exhortació postsinodal.

Full de ruta

David Brugué

Rússia, Xina i Espanya

Els espanyols no són conscients de què s'hi estan jugant. Tot el que sigui anar contra Catalunya, el catalanisme i l'independentisme ja els està bé. Però no s'adonen que, amb el que s'està plantejant a l'àmbit de l'executiu i dels candidats a les eleccions, ells també lleparan. Una mostra d'aquesta inconsciència és el decret llei que ja ha aprovat el govern en funcions i que permet que l'Estat tanqui webs, aplicacions i tot el que tingui a veure amb el món digital si considera que afecten l'ordre públic i la seguretat. I tot sense absolutament cap manament judicial. Els experts ja han posat el crit al cel. No és un 155 digital. És un cop d'estat (un altre) a la llibertat d'expressió i als drets ciutadans. Una bestiesa. Si no m'agrada el que publiqués, ho censuro. Aquest és el fons de tot plegat. Exactament el mateix que passa a Rússia, Turquia i la Xina. A aquells països els informatius espanyols cada cop que poden els donen una plantofada

Les reformes legislatives que s'estan proposant no afecten només Catalunya. Afecten tots els espanyols. I no se n'adonen

perquè són poc democràtics, però són incapaçs de veure –o si més no de denunciar– què passa a casa seva.

En el fons, ja els està bé. O és que han vist algun candidat dels que estan ara a l'oposició queixar-se d'aquesta iniciativa? Ells estan més preocupats per les coses que realment importen. Com ara treure llaços grocs que els treballadors de TV3 posen a casa seva. És el que va fer dimarts la impresentable candidata del PP, Cayetana Álvarez de Toledo, en presentar-se a les instal·lacions de la televisió. S'imaginen que convida algú a casa i que com que no li agrada la decoració la treu? I si tu traguessis una bandera espanyola, què diria la maleducada de la Cayetana? Al debat de TV3 no van dir ni una sola paraula de la iniciativa de Sánchez per coartar les llibertats digitals. Ni una. I es podrien citar iniciatives similars encaminades a desestructurar l'independentisme. Perquè les reformes legislatives que s'estan proposant no afecten només Catalunya. Afecten tots els espanyols. I no se n'adonen.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola. @xserra

Jutges, inícs?

Les persones senzilles i honestes necessitem idees "clares", que no vol pas dir "simples". Sabem bé que, quan hi ha un "conflicte" –és a dir, més que no pas un simple "problema" tècnic–, un contrast entre persones o grups, convé seguir un protocol: primer, afavorir un diàleg sincer, directe i ètic; si falla, cercar algun "mediador", conegut i acceptat per ambdues parts, que acosti a una solució digna i possible, i, si això fes llufa també, anar a un jutge.

ELS JUTGES HAN ESDEVINGUT com uns "déus mortals", són el darrer límit per a dirimir contrastos. Si fossin inícs serien la vergonya més gran de l'Estat, els principals culpables del mal que generin. La qüestionada *Constitución Española* proclama que la justícia emana del poble i és administrada, en nom del rei, pels jutges i magistrats, els quals haurien de ser independents, inamovibles i responsables (art. 117). Ara bé, jo em pregunto: potser alguns els han inflat massa, i ara es creuen "intocables"?

Un mal jutge és ben pitjor que el pitjor governant. No ho dic només jo, Déu me'n guardi: ho trobo a força llocs de la Bíblia. Per exemple, a l'Eclesiàstic (7,6) es recomana: "No busquis d'esdevenir jutge, si no ets prou fort per a abatre la injustícia, no sigui que t'intimidi un poderós i posis en perill la teva rectitud." És saviesa eterna.

CAL SER COMPRENSIUS: un jovenet eixertit es gradua en dret, passa alguna oposició i es planteja "fer carrera". Com?: mirant quin vent bufa. Alguns controlen –aquí i a la Xina– els òrgans de selecció: gent d'ordre, conservadors, espanyolistes. Som-hi! Te'n surts: entre amics, la cosa rutila. Feu un estudi, centrat en els càrrecs superiors dels darrers 40 anys. El seu codi deontològic, *Principis d'ètica judicial* (CGPJ, 2016), recull la imparcialitat, la integritat, el respecte de la dignitat humana, etc. Tot "supermaco". Ara bé, ja al preàmbul trobem dues idees estranyes: (a) Cal anar amb compte amb "totes aquelles circumstàncies en què pugui estar en qüestió la confiança públi-

ca en la justícia"; i (b) podeu fer de tot ja que "res té a veure el règim disciplinari amb l'ètica judicial". No els sembla fortíssim? El codi no obliga, és "d'estricta voluntarietat i absència de responsabilitat legal, al contrari de la disciplina [...], amb conseqüències jurídiques". Els jutges només són imputables per proves de suborn, prevaricació, etc. Encara sort, oi? Deduïm que si s'és tècnicament perfecte aleshores la justícia o la veritat esdevenen accidentals. Davant tants atacs sistemàtics, per raons polítiques, de "professionals de la denúncia judicial", el joc està fet. Jo no diria mai –està prohibit imaginar-ho– que són corruptes; sí que dic que me'ls han fet "déus".

LA JUSTÍCIA tracta de persones i vides, no ha de ser una *longa manus* de les elits: això la faria injusta. A Espanya creix una nova Inquisició, que allibera o engarjola qui vol, manades o polítics electes, vailets o dissidents. Ens adonem que la democràcia espanyola –i la separació de poders –està ben malalta.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Eleccions generals 10-N: no oblidem l'emergència social

■ Estem veient la majoria de polítics –i de mitjans de comunicació– parlant, sobretot, del conflicte amb Catalunya. Sense negar-ne la importància, voldria recordar que amb el que votem aquest 10-N es decidirà si s'anul·la o no la reforma laboral que tant ha retallat els drets dels treballadors; si els municipis podran controlar l'augment dels lloguers o seguiran en el "lliure mercat"; si les pensions s'apugen només el 0,25% com va aprovar el PP i encara és vigent; si s'exigeix als bancs que retornin els 60.000 milions d'euros del seu rescat o els hi regalem; si es deroguen altres lleis del PP com la d'educació –Lomce– o la *mordassa* o les desgravacions fiscals; si hi haurà recursos per protegir les dones que de-

nuncien maltractaments; si la llei de la dependència finalment tindrà recursos o seguirà essent un brindis al sol; si hi haurà un pla de xoc contra la pobresa o deixarem que vagi augmentant... I es podria seguir amb molts més exemples. Cal parlar de Catalunya, evidentment, però per proposar solucions, no per aguditzar la confrontació –com fa la majoria– i així, excitant els sentiments, amagar les responsabilitats polítiques en tants i tants temes també importants. Molta gent es sorprendria de saber que en força temes d'aquests, els que ara s'enfronten pel tema nacional, en el seu moment van votar igual, perquè ideològicament estan molt a prop. Si us plau, tinguem-ho en compte quan agafem la papereta diumenge i pensem en l'emergència social que no para de créixer.

XAVIER RIU SALA
Barcelona

Eleccions 10-N

■ A Catalunya i Espanya les opcions polítiques estan enfrontades a tots els nivells, és un moment molt delicat. Estan enfrontades entre blocs: a Catalunya, els independentistes i els unionistes; a Espanya, les anomenades esquerres i dretes, i dins dels mateixos blocs, el diàleg i el consens són inexistents, ni se'ls espera. L'insult i la mentida ja són el text i el pretext de la campanya electoral. I davant de tanta irresponsabilitat, l'abstenció electoral i el des-afecte i menyspreu a la política va creixent. I és que certament els polítics, contaminant els partits, es van guanyant cadascun dels menyspreus. Vull creure que anirem millorant, però en el dia a dia hi ha tants senyals indicant el contrari que semblen un cartell lluminós ple de senyals vermells. És cert, cal donar una possibilitat a l'esperança,

no només pel futur, pels nostres fills i nets: simplement per aconseguir avenços en el bé comú, la dignitat i la convivència, deixant de generar exclusió i pobresa, també avenços en el respecte a la naturalesa, a la possibilitat de superar el malbaratament, ús i abús d'aquest mal anomenat "lliure mercat". Voldria fer una crida, especialment als que tenen el pensament d'abstenir-se en aquestes eleccions. Ja ho sé, esteu en el vostre dret de no votar. Us demano un esforç per reconèixer la importància del vostre vot, de la vostra participació. Si cap opció o polític et mou ni et commou, escull l'opció que consideris menys dolenta i vota-la. Amb el teu vot hi va molt més que una papereta: sens dubte, hi va l'exigència de la ciutadania per formar govern com més aviat millor i per a tothom.

JUANJO SALBIA
Barcelona

La frase del dia

“L'Espanya de Franco tornarà”

Juan Chicharro, PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ FRANCISCO FRANCO

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

D'on venim i on som...

El juliol del 2010 va tenir lloc la manifestació contra la sentència del TC sobre l'Estatut del 2006 que va posar la independència al mig de la vida política. Entusiasmat amb aquell moment, vaig escriure a Eva Serra: “Avui hem fet història, i això ningú no ens ho pot arrabassar: ens hem vist les cares, sabem quants som, quants podem ser, i el poder de què disposem. Fem el que fem políticament, els que ara detenen el poder ja no podran continuar com si res no hagués passat. Diguin el que diguin de cara a la galeria, saben que no podran anar a les pròximes eleccions com si l'Estatut encara fos vigent, perquè no és viu en la consciència del poble que avui ha sortit al carrer. I aquest poble no els consentirà que el cridin a les urnes amb una nova enganyifa pactista: que prenguin nota els Mas i cia. i els Puigercós i cia, perquè el PSC, a partir d'avui, és un cadàver que hem enterrat: que vagin, doncs, amb compte, els Mas i cia. i els Puigercós i cia, perquè els pròxims cadàvers encara podrien ser ells. El país pot viure amb dirigents mediocres, però no amb parlaments fantasmes; el poble pot tolerar el sofriment, però no la mentida. I ara ja no és temps de fantasmes ni de mentides. La vida i la veritat s'han ajuntat al carrer i han dit que comença una etapa històrica: els llibres ho recolliran, però cal que nosaltres ho proclamem ben alt des d'ara mateix.”

I LA HISTORIADORA i activista em va respondre amb aquesta nota visionària: “Efectivament, una jornada històrica i gens improvisada. Pensa en la campanya del no a l'Estatut. Tothom va trobar feble un 20% de no, a més dels vots en blanc, les abstencions i els vots nuls. I aquest 20% de no ja el vaig trobar molt important. Després la manifestació de la PDD del 2006. Després la consulta d'Arenys de Munt i les que han vingut darrere. Des de la manifestació del 2006, mai no s'ha parat. La manifestació de les infraestructu-

res, la de l'acte de sobirania, la del 12 de juny d'enguany, que va ser més massiva del que s'ha dit (de la plaça Urquinaona fins al port, tota la Via Laietana plena, i això que els mitjans de comunicació no en van dir res abans, i que va ser important perquè va portar els pobles de les consultes a Barcelona). Cap mitjà de comunicació no en va dir res, abans, i després no la van poder silenciar del tot. Les consultes són importantíssimes. Han deixat un territori més o menys organitzat, que ha facilitat l'organització dels autocars. No ha calgut improvisar l'anada a Barcelona de la gent, perquè aquesta ha quedat organitzada, sobretot en els llocs on hi ha hagut consultes. Un exemple: els giro-nins són els més repatanis a venir a Barcelona. Doncs han organitzat autocars tant el 12 de juny com ahir. Òmnium no ha fet res més que aprofitar una feina

“El 2011 es van fer eleccions a Espanya i el fantasma de la independència va ser ignorat. Dimarts passat, a TV3, la independència va ser un tàvec ben eixordador...”

de, com a mínim, cinc anys de l'independentisme, perquè el cert és que la dinàmica comença amb el no a l'Estatut i, després, l'Estat espanyol i la classe política catalana ens han ajudat prou.”

“**L'INDEPENDENTISME** ha aprofitat l'ocasió i ha fet camí políticament. D'això en sap: és a dir, resistir i combatre, del que no en sap és de forjar lideratges. Efectivament, espero que el PSC hagi cavat la seva tomba, però el temor a una resurrecció al cap de tres dies també és fort. Quina alegria tindria que els Quim Nadal, els Castells, les Tura (és a dir, els que representen ser els bons) es trobessin dins d'unes arenes movedisses de les quals no poguessin sortir. Els tinc tanta o més aversió que al mateix Montilla, a l'Iceta, al Zaragoza (que ha desaparegut), o a la Manuela de Madre. Tampoc no voldria un Mas-Duran sense pedres a la sabata. Ens calen uns parlamentaris disposats a trencar-se la cara al Parlament i una assemblea popular organitzada al carrer. Ens cal un canvi de la composició política del Parlament per donar sortida política a un fet que ja em sembla prou important.”

“**CONSIDERO** que la PDD ha triomfat. Només cal veure que el seu Dret a Decidir ja se l'ha fet propi tothom (Òmnium, que es va negar a participar a la manifestació de l'any 2006 i a totes les altres). Ara, un cop valorat positivament que el lema del 2006 hagi fet un llarg recorregut, cal començar a girar full cap a una nova embranzida i uns lemes més al dia. Cal evitar que uns ens tornin a entretenir amb la IP (ERC) i els altres amb el concert econòmic (CiU). Cal un full de ruta que no sigui un nou parany.”

EL NOVEMBRE DEL 2011 es van celebrar eleccions generals a Espanya: el fantasma de la independència va ser ignorat pels partits que s'hi presentaven. Dimarts passat, a TV3, la independència va ser un tàvec ben eixordador...

De set en set

Sara Muñoz

Visca el català imperfecte

No és estrany que, davant un debat de candidats que arriba a fer sentir vergonya aliena, l'espectador acabi parant atenció en el pentinat d'una candidata, la camisa d'un cap de llista o les sabates de qui passa per allà. També hi ha, i les xarxes socials en són un bon reflex, qui aprofita la vetllada per analitzar el nivell de català dels ponents. Que si no fa la s prou sonora, que si la ò no la pronuncia prou oberta, que si s'ha menjat un pronom feble, que si això és un castellanisme... i fins i tot que si la infanta Elionor el parla millor que alguns d'ells, com si la nena fos ara un exemple a seguir. Mol-

Molta gent va aprendre català amb mestres que l'assimilaven en paral·lel

tes de les persones que es van introduir en la llengua catalana a una edat avançada i que són fruit dels primers anys de la immersió lingüística la van aprendre amb professors que l'assimilaven en paral·lel a l'alumnat i en un entorn cent per cent castellanoparlant. Hi havia mestres que, de cada deu paraules que deien, quatre podien ser incorrectes. Molts d'aquests alumnes són les generacions que ara es relacionen en castellà amb els seus pares i en català i de forma natural amb els seus fills i amics, malgrat que alguna è la pronunciació més tancada del que tocava. Els que critiquen la parla imperfecta de Rufián, d'Arrimadas o de qualsevol altre farien bé de preguntar-se si l'ús social de la llengua no estaria tocat de mort sense ells i sense gent com ells. Renunciar al català correcte, mai, però sí convidar a la reflexió els que es pensen que criticant qui no ha assolit un nivell de perfecció fan un favor a la llengua i al país.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Deneguen l'euroordre per extradir Ponsati

La Gran Bretanya considera que la petició de la justícia espanyola és desproporcionada

Aixecament del secret del sumari del cas CDR

Acusen els set empresonats d'idear un assalt a l'edifici del Parlament

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez es vanta de se

XOC • Admet que controla la fiscalia per complir la promesa electoral de portar Puigdemont a Madrid **GIR** • Abans del judici al Suprem deia que ell no hi podia fer res perquè era independent **ZEL** • La fiscalia triga nou hores a sentir-se ofesa

David Portabella
MADRID

Amb un “nosaltres” en el qual es va encabir com a president espanyol en funcions i va encabir també el jutge instructor Pablo Llarena i també la fiscal general de l'Estat, María José Segarra. Així va respondre ahir Pedro Sánchez a RNE quan li van preguntar com pensa complir la seva promesa electoral –llançada en el seu únic debat televisiu– de portar Carles Puigdemont a Espanya perquè sigui jutjat quan el procediment de l'euroordre és judicial i al marge dels governs. Com ho pensa fer?, li va preguntar el periodista Íñigo Alfonso al micròfon de la ràdio pública estatal. “Bé, ho estem fent ja. Nosaltres hem... No només el jutge Llarena com a instructor, també la fiscalia general de l'Estat va demanar l'activació de l'euroordre després de conèixer la sentència del Suprem. Estem esperant a veure quina és la decisió final de la justícia belga. En tot cas, aquest és el plantejament que estem fent.” “Però això ho fa l'Estat o ho està fent la justícia?”, va repreguntar el periodista. “Ho farem com ho estem fent. És que la fiscalia, de qui depèn? De qui depèn?”, va etzibar el president. Quan després d'un silenci rebia la resposta que depèn del govern, Sánchez va cloure amb un “doncs ja està” per vantar-se de controlar la fiscalia.

La indiscreta violació de la separació de poders

airejada per Sánchez va sacsejar el món judicial i polític, tot i que l'al·ludida fiscal María José Segarra, ahir de viatge a Paraguai, no va considerar oportú presentar la seva dimissió.

Quan era independent... La confessió de Sánchez –“la fiscalia de qui depèn? Doncs ja està”– desafia el que fins ara havia dit sempre Sánchez, que abans i durant el judici dels presos polítics al Tribunal Suprem sempre va raonar que la fiscalia era independent per sostenir que ell no podia fer res en l'acusació per rebel·lió iniciada pel fiscal José Manuel Maza –mort el 18 de novembre del 2017 quan era de viatge a l'Argentina– i continuada pel successor Julián Sánchez Melgar –tots dos de filiació conservadora i nomenats per Mariano Rajoy– i per la progressista Segarra, que va ser elegida pel PSOE el juny del 2018 dies després de guanyar la moció de censura. Una de les darreres vegades que Sánchez va enarborar l'autonomia de la fiscalia va ser en la compareixença al final del Consell Europeu del 22 de març. “La fiscalia, en el nostre estat social i democràtic de dret, és independent”, va esgrimir des de Brussel·les quan el ministeri públic actuava sobre Torra ara fa vuit mesos. És la mateixa tesi que el president en funcions va sostenir quan ERC i Òmnium l'instaven a dir a la fiscalia que no acusés per rebel·lió.

Tot i infligir a la fiscal general i al cos de fiscals la

Sánchez intervé, ahir, en un acte electoral del PSOE a Còrdova ■ RAFA ALCAIDE / EFE

pitjor ferida professional que poden rebre, la fiscalia del Suprem va trigar fins a nou hores a sentir-se ofesa i no va ser fins a les sis de la tarda que va emetre una breu nota de resposta a qui els presentava com a peons governamentals. “Totes les actuacions desenvolupades pels fiscals en la causa especial 3/20907/2017 del Tribunal Suprem, com la resta de les que realitzen diàriament els fiscals, s'han produït en l'àmbit de l'autonomia funcional del Ministeri Fiscal i amb subjecció als principis constitucionals de legalitat i imparcialitat”, va esgrimir la fiscalia.

Més ràpida a airejar el seu malestar va ser la Unió Progressista de Fiscals, que va reivindicar que el

Investiguen Paluzie pels aldarulls i un gag del 'Polònia'

Mentre la fiscalia general de l'Estat era situada en l'ull de l'huracà pel president del govern espanyol en funcions com a ens controlat des de La Moncloa, ahir la fiscalia de Barcelona va actuar obrint el focus del seu zel investigador sobre la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie. Arran d'una denúncia presentada per Societat Civil Catalana, el ministeri públic va decidir obrir les diligències per una presumpta incitació a l'odi i suport de la violència per part de la presidenta de l'ANC per haver opinat a *Els matins* de TV3 que els aldarulls als carrers de Barcelona per les protestes contra la sentència del Tribunal Suprem “feien visi-

ble el conflicte” internacionalment.

La investigació oberta a Paluzie és per incitació a la violència per haver afirmat que esclats d'aldarulls com els vistos –amb la cremada de contenidors i enfrontaments amb els cossos policials– situaven el conflicte “en la premsa internacional de manera continuada”. A l'ANC, però, no li constava durant el dia d'ahir cap notificació més enllà del conegut als mitjans sobre l'acusació d'incitació a l'odi i la violència.

SCC arribava a sostenir en la denúncia presentada el dia 30 d'octubre que la connexió entre les paraules de Paluzie i els actes vandàlics i violents

dels anomenats CDR” està “provada”. “Difícilment això es pot emmarcar en el delictes d'incitació a l'odi”, va rebatre Joaquim Bosch, el portaveu de Jutges i Jutgesses per la Democràcia.

En un altre front obert, en aquest cas de persecució a l'humor, la fiscalia investigarà un gag del *Polònia* sobre l'actuació policial en els aldarulls en què una banda musical que simula ser el grup Manel interpreta una cançó amb el títol *Poli Band*. La investigació al programa de sàtira política s'ha obert a instàncies del sindicat CSIF i s'afegirà al mateix expedient del cas del gag de befa sobre els Mossos a l'espai *Està passant*. ■

L'APUNT Cadàvers

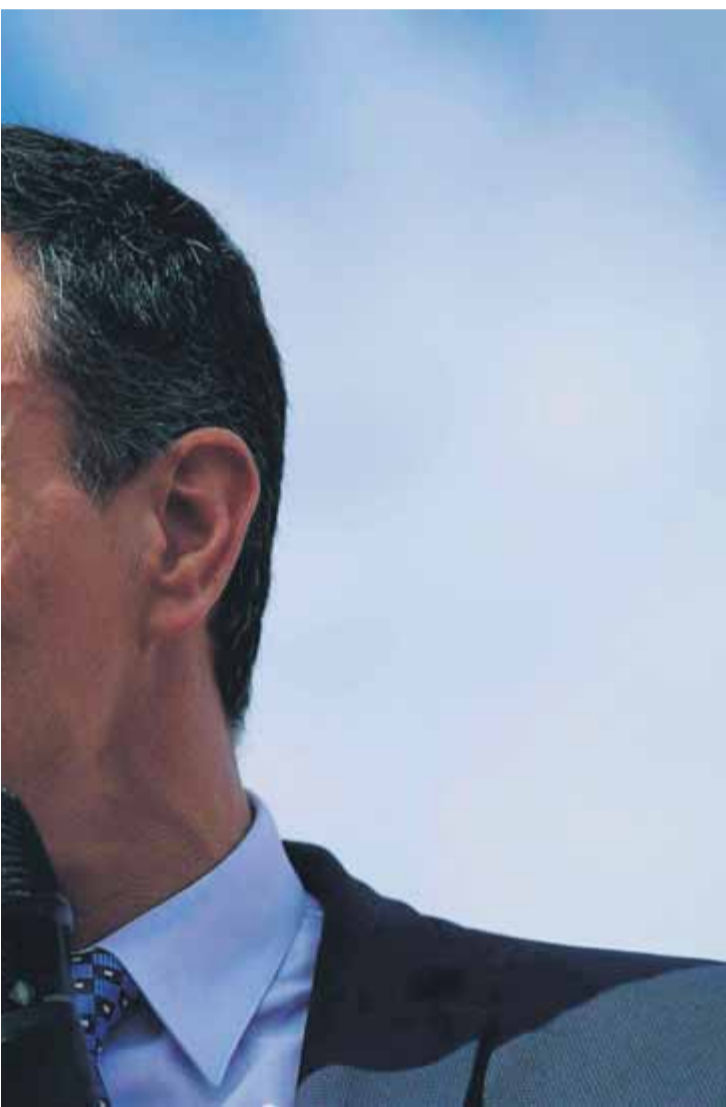
Toni Dalmau

Darrere la façana de cartró pedra de la "gran democràcia espanyola" que intenta vendre a l'exterior l'aparell propagandístic d'Espanya Global, s'hi amaguen molts cadàvers. Una de les despulles més il·lustres és la mítica separació de poders. Malferida de naixement a la Transició, el ministre de l'Interior Fernández Díaz la va apunyalar fa temps en una conversa amb el cap

de l'Oficina Antifrau de Catalunya amb una frase que ha passat a la posteritat: "Esto la fiscalia te lo afina, hacemos una gestión." I ahir, Pedro Sánchez va esquarterar el cadàver a RNE donant a entendre que els fils de la fiscalia els mou el govern espanyol. Una veritat que ofèn els fiscals i que el candidat havia negat moltes vegades. Dimitirà la fiscal general de l'Estat?

r fiscal

curt: de ser qui fa de fiscal va virar a "donar suport a la fiscalia". Paradoxalment, l'opinió de Sánchez vantant-se que l'Estat va a una sense separació de poders arriba en el moment de màxim esforç internacional de la diplomàcia espanyola per contrarestar el relat de l'independentisme a través d'Espanya Global –amb l'ex-diputada d'UPyD Irene Lozano al capdavant– i de firmes de propaganda pagades *ad hoc* per les ambaixades com ara Glover Park Group als Estats Units. L'eurodiputada Iratxe García va advertir al pròxim comissari de Justícia, el belga Didier Reynders, que el tràmit de l'euroorde "necessita ser millorat", i la vicepresidenta Carmen Calvo va donar la cara per Sánchez: "El fiscal general qui el nomena? El govern. És així a Espanya i a la resta de democràcies també."

A diferència de Sánchez, Mariano Rajoy va evitar d'implicar-se públicament en les euroordres i això li va evitar ser vist com a corresponsable del revés judicial de Schleswig-Holstein. Però sota el seu govern, la fiscalia estava en qüestió pel cèlebre "esto la fiscalia te lo afina" del ministre de l'Interior Jorge Fernández Díaz.

"Ho tornaran a fer"

Sobre una altra promesa sorpresa llançada al debat televisiu, la de recuperar l'article del Codi Penal implantat per José María Aznar el 2003 per castigar amb presó la convocatòria de referèndums i que va ser abolit el 2005 per José Luis Rodríguez Zapatero, Sánchez en va explicar el perquè: "Perquè diuen que ho tornaran a fer. La celebració de referèndums il·legals és un element de discòrdia i som davant una crisi de convivència." Tot i que Miquel Iceta l'ha defensat tímidament aduint que la pena de presó –fins a cinc anys– seria menor que la del delictes de sedició, José Zaragoza no en va voler gallejar ni va citar la mesura punitiva com a pròpia del PSC al debat de TV3. ■

Les entitats de juristes van presentar el manifest al Col·legi de Periodistes ■ G. ARTIGAS / ACN

Associacions de juristes denuncien la repressió estatal

Disset entitats reclamen que les institucions europees intervinguin ■ Lamenten el silenci dels col·legis d'advocats

Òscar Palau
BARCELONA

Disset entitats de juristes de tot el territori, com la sectorial de juristes de l'ANC, Democràcia i Justícia, l'associació Drets o Querellants per la República, van denunciar ahir en un manifest conjunt la "repressió i la violència policial" en les mobilitzacions posteriors a la sentència del Suprem, inclosa l'exercida sobre els periodistes, i van exigir l'assumpció de responsabilitats per part dels seus culpables tant policials com polítics, així com l'alliberament dels detinguts en presó preventiva, inclosos els acusats de pertinença a organització terrorista de l'operació Judes. "La policia ha d'actuar amb neutralitat política i imparcialitat, i s'està excedint molt, la seva actuació té un marcat component ideològic", remarcava

l'osonenc Jordi Flores.

Els juristes denuncien fins i tot que als alliberats se'ls prohibeixi anar a manifestacions com a mesura cautelar. "S'estan utilitzant eines de restricció de drets fonamentals de manera desproporcionada", deia Flores, que també denunciava l'ús arbitrari d'instruments processals per part dels cossos de seguretat estatals per poder aplicar mesures cautelars. "Hi ha vint grups d'advocats que estem estudiant les dificultats i la falta de garanties", avançava el gironí Yago Aubanell.

Crítica als advocats

Al manifest també denunciaven especialment "el silenci i l'actitud tèbia i equidistant" dels col·legis d'advocats i del Consell de l'Advocacia de Catalunya, així com la manca de separació de poders i les declaracions dels responsables de la justícia espanyola, així

com les pressions del govern estatal sobre Bèlgica per extraditar Puigdemont. "La tebiesa dels col·legis és vergonyosa, la nostra obligació és sacsejar aquest món i fer el paper que havien d'haver fet ells", subratllava Jordi Domingo, de la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya. "La major part han esdevingut gestors a qui importa un rave els drets fonamentals", lamentava.

Els col·lectius de juristes signants, a més, consideren que "l'ús de violència d'Estat" contra les protestes i la vulneració dels drets dels detinguts suposen una "vulneració clara" de l'article 2 del Tractat de Lisboa, que protegeix el respecte als drets humans, i per això insten el Parlament Europeu, la Comissió i el Consell d'Europa a intervenir-hi per obligar l'Estat espanyol a cessar la persecució. ■

Les frases del president espanyol

"Nosaltres hem... No només el jutge Llarena com a instructor, la fiscalia va demanar també l'activació de l'euroordre. Estem esperant"

"[Com ho farà per portar Puigdemont?] Ho farem com ho estem fent. És que la fiscalia, de qui depèn? De qui depèn? Doncs ja està"

ministeri públic és "autònom del govern, de qualsevol govern" i que Sánchez "no pot donar ordres a la fiscal general". "Que quedi clar", van demanar.

Esmena pròpia a Twitter

El ressò del rebombori que va crear amb el seu comentari vantant-se de fer de fiscal des de La Moncloa va convèncer Sánchez de publicar a tres quarts de

tres una piulada en la qual va mirar de suavitzar la violació de la separació de poders feta per ell sis hores abans: "Ningú està per sobre de la llei. Puigdemont és un pròfug de la justícia. Treballarem perquè els sistema judicial espanyol, amb totes les seves garanties, pugui jutjar-lo amb imparcialitat. La fiscalia té el suport del govern en la defensa." Ras i

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bufetada del Regne Unit a l'euroordre contra Ponsatí

■ Les autoritats policials britàniques rebutgen tramitar l'ordre de detenció dictada per Llarena, que inicialment qualifiquen de “desproporcionada” ■ El Suprem i l'exconsellera recorden que la via judicial encara és viva

Emili Bella
BARCELONA

Clatellada monumental de les autoritats policials del Regne Unit a l'euroordre del jutge Pablo Llarena contra l'exconsellera d'Educació Clara Ponsatí, exiliada a Escòcia, en plena campanya electoral pel 10-N. L'oficina de coordinació policial Sirene va rebutjar ahir tramitar l'ordre de detenció per sedició després que un advocat especialitzat en nom de l'Agència Nacional contra el Crim la revisés i determinés que és “desproporcionada” d'acord amb la legislació del país. Després de la revolada, La Moncloa va distribuir a la nit un segon document de Sirene en què l'autoritat policial es disculpava per haver afirmat que l'ordre era “desproporcionada”: “No és desproporcionada, és només que hi falta informació essencial”. La comunicació és de les 20:35 hores i continua mantenint, això sí, que el Tribunal Suprem no acredita una clara connexió entre el delictiu i Ponsatí, ni tampoc inclou una descripció sobre la data i el lloc en què s'hauria comès. “El Regne Unit no prendrà cap altra mesura en relació amb aquest assumpte”, afirma Sirene. Tanmateix, ofereix a l'Estat la possibilitat de tornar a avaluar la decisió de “no certificar” l'ordre de detenció europea si facilita urgentment informació sobre l'històric delictiu previ de Ponsatí o qualsevol informació relativa a la gravetat de la infracció.

El revés arriba l'endemà mateix de l'activació de l'euroordre i torpedina l'estratègia de la justícia espanyola per fer tornar els exiliats, ja que dona arguments a la defensa del president Carles Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig, a Bèlgica, reclamats dimarts amb el mateix procediment.

Clara Ponsatí i el seu advocat, Aamer Anwar, el maig de l'any passat a Edimburg ■ EFE / ROBERT PERRY

Torra constata el “ridícol colossal” del Suprem

“El ridícol internacional d'Espanya i la justícia espanyola és colossal”, va escriure ahir el president, Quim Torra. Els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig van defensar ahir que ara tenen proves “més contundents” perquè la justícia belga tombi la nova euroordre contra ells i, en

aquest sentit, són “optimistes”. “La nostra defensa ja era molt sòlida, però ara ho és encara més”, subratllava a l'ACN Comín, reclamat per sedició i malversació. “Durant aquests dos anys hem pogut recollir més proves i demostracions que [a Espanya] no existeix la separació

de poders”, deia Puig, a qui volen per malversació i desobediència. L'exconsellera Meritxell Serret, l'únic membre de l'anterior govern contra el qual no s'ha emès una nova euroordre, no descarta ser reclamada en el futur i resta a l'espera que “es concreti” la seva situació jurídica.

Fonts del Suprem defensaven ahir que l'euroordre encara pot tenir recorregut, ja que, tot i la negativa de tramitar-la de les autoritats policials, l'ha de valorar l'autoritat judicial, que és la “competent per analitzar i valorar si procedeix l'entrega d'aquesta persona”.

Ponsatí reaccionava amb prudència. “A veure si s'aclareixen. Gràcies a tothom per tantes mos-

tres de suport i afecte. M'alegra la vostra alegria, però contem l'eufòria. Això encara no s'ha acabat”, piulava. “Hem guanyat una batalla, però no la guerra, l'euroordre encara és viva”, escrivia el seu advocat, Aamer Anwar. L'exconsellera exiliada tenia previst presentar-se a les autoritats escoceses avui, però la vista va quedar suspesa —abans de saber-se que l'euroordre

era rebutjada per l'autoritat policial— perquè la justícia escocesa demana aclariments al Suprem. “Els intents caòtics i arrogants d'extradició per part d'Espanya haurien de ser una font de vergonya profunda per a ells”, explicava Anwar, que llegeix “contradiccions flagrants” al llarg de les 59 pàgines de l'escrit, en què només s'esmenta Ponsatí “brevement, en dues pàgines,

sense claredat sobre el seu paper” en els fets que li imputen. L'advocat també va fer notar que la petició espanyola comença relatant activitats relacionades amb el moviment independentista des de desembre del 2012, però que Ponsatí només va ser consellera a partir de juliol del 2017.

La defensa estudia citar Pedro Sánchez com a testimoni per respondre sobre les seves “interferències” al poder judicial i les motivacions polítiques de l'euroordre, després de recollir les darreres afirmacions del president espanyol en què “presumeix de controlar la fiscalia en el procés d'extradició”, unes declaracions d'ahir mateix que, segons l'advocat, converteixen en “una burla total l'afirmació de l'Estat espanyol de tenir separació de poders”. ■

CINC PREGUNTES

“Espanya, com la Xina o Turquia”

Ülo Laanoja, ideòleg de la Via Bàltica

1 Com a exdiputat d'Estònia, segueix el que passa a Catalunya?

Segueixo amb interès les manifestacions i la situació política i social arran de la sentència. Fins i tot les marxes que mobilitzen milers de persones.

2 Què li sembla la sentència del Suprem?

Estic molt sorprès. Creia que el Suprem emetria una sentència simbòlica, més que efectiva. No existeix a Espanya el que anomenen “imperi de la llei”. Els presos polítics permeten comprovar quanta feina hi ha a l'Estat per consolidar la justícia democràtica. Alguns es vanta ven que la Constitució respecta qualsevol idea, i no era cert.

3 Com veu l'actitud repressiva de l'Estat?

És difícil d'entendre. Té similitud amb el que passava al Bàltic sota l'imperi soviètic abans de separar-nos. El comportament dels dos estats, l'antiga URSS i ara Espanya, és similar. A Estònia no vam tenir empresonats, però també rebérem un no és no de l'URSS com a única reacció i proposta a l'anhel d'independència.

4 Hauria d'intervenir la Unió Europea?

La UE observa però no fa res ni actua. Similars situacions com a Hong Kong o a Myanmar són condemnades, però si passa dins de la UE, fan els ulls grossos. Com a màxim han qüestionat polítiques contra els immigrants a Polònia o Hongria perquè són a l'Est.

5 Com veu la llei per tancar webs?

És increïble. És la còpia de la Xina, o Turquia. Fins i tot Rússia serà més democràtica en l'àmbit cibernètic que Espanya.

Xavier Aguilar

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP demana no cedir res als "enemics d'Espanya" de qui Sánchez és candidat

- Casado vol fora el líder del PSOE i l'històric Pacte del Tinell, que veu vigent
- Álvarez de Toledo demana validar amb vots l'estat de dret i l'acció dels jutges

Xavier Miró
BARCELONA

Espanya no és plurinacional, l'independentisme és conseqüència del pujolisme i del Pacte del Tinell del PSC, i l'acte "més patriòtic" amb Espanya és fer fora Pedro Sánchez perquè vol recuperar "la coalició Frankenstein" amb Podem, catalans i bascos.

Aquest és el resum històric que feia ahir el candidat del PP, Pablo Casado, en el seu darrer acte de campanya a Barcelona. Ho feia en un to relativament moderat respecte de les altres oradores —la candidata Cayetana Álvarez de Toledo i l'ex-socialista i ex-UPD Rosa Díez—, que es van dedicar a extreure el menyspreu i les acusacions greus contra els "enemics d'Espanya" que tenen com a aliats, segons elles, els líders socialistes Sánchez i Iceta. Casado considera el Pacte del Tinell entre el PSC, ERC i ICV una fita històrica nefasta que va canviar el PP. Obviant que la majoria absoluta d'Aznar va tancar qualsevol porta a les aspiracions nacionals de Catalunya, Casado considera el Pacte del Tinell obra del "sectarisme suïcida" per

Álvarez de Toledo, Casado i l'ex-PSOE i ex-UPD Rosa Díez, ahir, a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

PSC, infiltrats i espanyols decents

Díez dona suport al PP perquè "està en qüestió l'ordre constitucional", perquè Casado li ha promès que no cedirà i perquè el president no pot ser Sánchez, que "s'abraça als que han fet un cop d'estat, a terroristes". Díez diferencia la majoria d'espanyols "decents" que votaran de la resta

"marginar el PP" i la culminació de la "manipulació cultural i educativa" del pujolisme. "Per això estem on estem, i encara

que són "enemics d'Espanya". Álvarez de Toledo afirma que a Catalunya es "margina i ocupa" els castellanoparlants i acusa el PSC d'"infiltrats": "Militen a l'esquerra perquè el nacionalisme arribi a l'objectiu." El 10-N, conclou, les urnes han de reforçar "l'estat de dret" i els jutges.

sort dels jutges." "Gràcies a la sentència de l'Estatut" es va impedir que Catalunya tingués un òrgan judicial que, segons ell, "hau-

ria permès la impunitat" de l'1-O. Per això, Casado demana la fi de la política d'"amansiment" dels independentistes: "Han de perdre tota esperança. Volem Sánchez perquè els manté viva l'esperança."

En l'acte de petit format en una sala del Museu d'Història de Barcelona, al costat del Saló del Tinell, Casado va acusar Sánchez d'amagar un pacte amb Torra i Junqueras i de tenir encara penjada al web la Declaració de Pedralbes entre tots dos governs abans que trenquessin relacions. ■

VIAFI S.L.

MATERIAL ELÈCTRIC
ESPECIALISTES EN
CARROSSERIES I NÀUTICA

www.viafi.net
93.564.86.55

VINE A PORTAVENTURA WORLD

SOMRIU PER LA INFÀNCIA

Fedaia

dissabte 9 de novembre de 2019

Venda anticipada 21C fins al 8 de novembre de 2019

#somriu.lainfancia19

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES, 8 DE NOVEMBRE

POESIA 21:00h - La poesia fa la revolució
Direcció i dramaturgia de Francesc Cerro-Ferran
Germandat de Sant Isidre i Santa Lúcia
salasantalucia.es.tl
Raval Robuster, 34
Reus

DISSABTE, 9 DE NOVEMBRE

MÚSICA 21:00h - Nubla en concert
Cicle de música FEMMÉS
Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.enbitatsbcn.net
Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8
Barcelona

TEATRE 21:30h - L'electe
Text original de Ramon Madala
Centre Moral d'Arenys de Munt
centremoral.wikisite.com/centre-moral
Rambla Francesc Macià, 57
Arenys de Munt

DIUMENGE, 10 DE NOVEMBRE

MÚSICA 12:00h - Lo Pardal Roquer en concert
Cicle de música Nostrades
Passeig de l'Estació, 1
Cervera

MÚSICA I DANSA 18:00h - Cor Dyapason i Esbart Sarrià
Cicle de Cultura Popular als Ateneus - ICUB
Lluïsos d'Horta
www.lluisoshorta.cat
Carrer de Feliu i Codina, 7
Barcelona

Cultura Popular als Ateneus
Setembre, octubre, novembre i desembre de 2019

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
XTAC.ATENEUS.CAT
ATENEUS.CAT

Federació d'Ateneus de Catalunya

EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iglesias demana el vot dels socialistes que estan “en xoc” amb Pedro Sánchez

■ Crítica al PSOE que utilitzi Catalunya per arribar a un “acord econòmic amb la dreta” ■ Asens i Colau retreuen a ERC que “no són de fiar” pels canvis de discurs

Jordi Alemany
BARCELONA

Al crit de “*presidente, presidente*” el cap de llista d'Unides Podem, Pablo Iglesias, va defensar ahir al vespre en l'acte central d'En Comú Podem a les Cotxeres de Sants de Barcelona que són l'única alternativa de vot per evitar “un acord del PSOE amb la dreta”. El líder de la formació, que va deixar petit el recinte ja que molts van haver d'escoltar-lo i veure'l a través d'una pantalla gegant a l'exterior, va centrar el seu parlament a demanar el vot d'aquells “socialistes que estan en xoc” per l'evolució política de Pedro Sánchez.

Com van fer abans l'alcaldeessa Ada Colau i el candidat al Congrés per Barcelona, Jaume Asens, va recordar el viratge cap a la dreta del discurs del socialista, recordant que el 2016 defensava que Catalunya era una nació i Espanya una nació de nacions i que havia reconegut que es va equivocar en no “treballar braç a braç amb Podem”, o que havia qualificat el referèndum de l'1-O de “simulacre” i ara, “competint amb la dreta per veure qui és més dur”, proposa una reforma del Codi Penal per penalitzar-lo. I va seguir retraient-li que “prohibeix a la gent que pugui manifestar-se”, que prometi que portarà Carles Puigdemont davant la justícia i que s'hi reafirmi dient “la fiscalia la controlo jo.” Per a Iglesias, Sánchez “no és ximple” i “utilitza Catalunya per arribar a un acord econòmic amb la dreta”. “Saben que si nosaltres entrem al govern encara ens votaran més”, va dir, i va defensar que “la base de qualsevol pàtria són els serveis socials i és igual en quina llengua t'atenguin”. Per aquest motiu va defensar que Podem té el mateix

Colau, Iglesias i Asens saluden i aplaudeixen els assistents a l'acte d'ahir ■ ORIOL DURAN

Les frases

“La gent del país no acceptarà que canviïn un «amb Rivera no» per un «amb Casado sí»”

Pablo Iglesias
CANDIDAT D'UNIDES PODEM

“Als decebut amb el PSOE els diem que qui aixecarà la bandera de la fraternitat som nosaltres”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

“Si voten el PSOE donen les claus de la Moncloa a l'Íbex 35, als bancs i al senyor Casado”

Jaume Asens
CAP DE LLISTA D'EN COMÚ PODEM

discurs a Madrid, Barcelona o Albacete i va recordar que la majoria de les enquestes reconeixen que a Espanya hi ha una majoria social i progressista que aposta per la coalició “i el diàleg amb Catalunya”.

Els socialistes també van ser l'ase dels cops dels parlaments de Colau i Asens. El cap de llista dels comuns va preguntar-se si “el PSOE és socialista de veritat” i va reblar que José Luis Rodríguez Zapatero va ser l’“únic que era autènticament republicà”, retraient a Sánchez que era “molt poc socialista” renunciar a la plurinacionalitat, el federalisme i la fraternitat mentre proposa Nadia Calviño com a vicepresidenta de l'àrea econòmica d'un futur govern

quan és qui “es va oposar a la regulació dels preus dels lloguers i a la derogació de reforma laboral”. Per això va advertir que votar el PSOE és “entregar les claus de la Moncloa a l'Íbex 35, als bancs i al senyor Casado” i en contra d'un govern d'esquerres. Colau, com ja va fer a l'abril, també va defensar que la seva candidatura és l'única veu del diàleg i que no canvia d'idees segons bufa el vent i va fer una crida a recollir el vot de tots aquells que “el PSOE deixa orfes” després de veure com li havien prestat el vot “per frenar la dreta” i el que ha fet Sánchez “és negar-se a governar amb l'esquerra”.

ERC, i en concret, el seu candidat Gabriel Ru-

fián, també van rebre de valent. L'alcaldeessa va celebrar, després de censurar que “els canvis d'ERC” els tenen “desconcertats”, que Rufián ara s'inclinï “cap al diàleg”, mentre que Asens va preguntar-se quin Rufián es trobaran la propera legislatura, si el que vol desbloquejar i dona un xec en blanc i “vota en contra dels presupostos més socials de la història”; el que “empeny Puigdemont al precipici de la DUI” després de titllar-lo de “traïdor”; el que va “amb aires antirepressius” o “el que s'amaga darrere de Buch”. Per això va acusar-lo directament de ser “també el de la Brimo” mentre no demani la dimissió del conseller d'Interior. ■

El ministre president de Flandes, Jan Jambon, que ha reclamat de veure's amb l'ambaixadora espanyola. ■ ACN

Flandes demana explicacions a Espanya per Catalunya

■ El ministre president flamenc exigeix una trobada amb l'ambaixadora espanyola a Bèlgica

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

Flandes ha decidit cridar a consultes l'ambaixadora espanyola a Bèlgica per la situació a Catalunya i pel càstig judicial als líders del procés. La resposta diplomàtica no s'ha fet esperar i l'ambaixadora espanyola a Bèlgica, Beatriz Larrotcha, ha avançat que està “disposada a parlar” amb el govern de Flandes i amb membres del parlament flamenc arran de les seves queixes per la sentència de l'1-O.

El govern flamenc ha reclamat explicacions a l'ambaixada espanyola per la sentència de l'1-O després que la cambra flamenca va aprovar per unanimitat fa algunes setmanes una resolució que condemnava la sentència del Tribunal Suprem i la descrivia com a “desproporcionada”.

A més de demanar informació a través d'una carta, el nou ministre pre-

sident de Flandes, Jan Jambon, ha exigint una reunió amb la representant de l'Estat espanyol, Beatriz Larrotcha, per traslladar la “inquietud” del Parlament flamenc per l'empressonament dels líders independentistes a penes de presó de fins a tretze anys. Larrotcha està “disposada a parlar” amb els flamencs, segons fonts de l'ambaixada espanyola, que remarquen que Flandes “no té la competència” per convocar a consultes la seva diplomàtica. Tanmateix, han acceptat la reunió i Jambon i Larrotcha es veuran “en els pròxims dies”, però no de forma “imminent”. Vista la preocupació unànime del Parlament flamenc per les condemnes als independentistes, l'ambaixadora ha convidat diversos diputats a un “esmorzar de treball” a la seu espanyola per parlar de la situació a Catalunya. No hi ha data per a la trobada, en espera que els diputats responguin a la invitació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ros, Jolis, Tomàs, Duch, Codina, Buigas i Garzón, en la seva declaració davant del jutge de l'Audiència Nacional, que els va fer empresonar acusats de terrorisme, a final de setembre ■

S'acusa els set CDR a la presó d'idear un assalt al Parlament

■ La Guàrdia Civil creu que el volien fer en saber-se la sentència del Suprem, sense més detalls ■ Indica que tres dels detinguts eren la "cèl·lula productora" de material explosiu i la resta, l'"executora"

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els set veïns empresonats des dels 23 de setembre passat, relacionats amb CDR dels seus municipis del Vallès Occidental i acusats de terrorisme, planificaven un suposat assalt al Parlament de Catalunya ("el dia D") després de saber-se la sentència del Suprem contra els nou independentistes catalans. Així ho recull part del sumari de l'Audiència Nacional, que ja tenen les defenses i les acusacions populars (dues associacions de víctimes del terrorisme, AVT i ACVOT).

En la investigació secreta, amb seguiments i escoltes telefòniques, la Guàrdia Civil sosté que Ferran Jolis, veí de Santa Perpètua de Mogoda i informàtic especialitzat, va crear "un equip força bèstia", en paraules seves, segons el cos armat, que s'autoanomenen Equip de Resposta Tàctica (ERT), el qual -indiquen- està al marge dels CDR i els seus integrants volien assolir de forma violenta la república catalana, amb accions al Parlament i "infraestructures crítiques". Per ara, però, els investigadors no han trobat cap operació executada, ni de-

tallada, amb dates ni a punt de realitzar-se del que anomenen "accions subversives i desestabilitzadores". Fins i tot indiquen que volien "enviar paquets a quaters de la Guàrdia Civil".

Dues cèl·lules

■ De l'ERT, la Guàrdia Civil, en els seus informes, sosté que tenia "dues cèl·lules" i que funcionaven de forma similar a "ETA o Terra Lliure", amb trobades de nit i contactes amb *walkies* o a través de l'aplicació Signal. La "cèl·lula productora" era formada per: Jordi Ros, veí de Sabadell; Alexis Co-

dina, de Sant Fost de Campsentelles, i Germinal Tomàs, de Mollet del Vallès, els quals, junts i per separat, haurien intentat preparar material explosiu i en "laboratoris clandestins".

El segon grup era "l'executor", segons el cos, i era format per: Eduard Garzón, veí de Cerdanyola; el mateix Jolis, Xavier Duch, veí de Sabadell i de qui se sosté que és un dels que van muntar la trobada amb la germana de l'ex-president Puigdemont per fer una comunicació conjunta amb el president Torra, desmentida per ella i els polítics; Txevi Buigas,

de Sant Pere de Torelló, i els altres dos veïns de Sabadell en llibertat provisional, David i Clara.

Material explosiu

■ En els escorcolls als seus domicilis, la Guàrdia Civil no ha trobat cap explosiu completat, a banda de dues pistoles, una d'elles Taser. Del material trobat a Ros, al seu pis del carrer Romeu, experts del Gedex afirmen que "estava en procés d'assumir coneixements per a la gènesi de substàncies explosives o deflagrants". De Ros, fins i tots, els investigadors agafen i remenen les escombraries a l'agost, on

li troben ampolles de lleixiu, guants i filtres, amb restes. Pel que fa a Codina, amb restes trobades al jardí, asseguren que "té precursors explosius i coneixements necessaris per fabricar substàncies explosives". Codina, en una conversa amb Ros li diu: "Tinc nens a casa i no vull que em vegin manipular àcid o coses així", segons els investigadors.

L'acció a la C-55

■ L'única acció concreta que atribueix a una part dels empresonats és que el febrer del 2019, quan passaven els vehicles amb els presos polítics, van tallar la C-55, i hi van tirar oli, fet pel qual ja eren investigats en un jutjat català.

Gandalf i Lisa

■ A la Guàrdia Civil, Jolis explica que van dir-li que volien entrar al Parlament i que el president Torra, a qui diu "Gandalf" en converses, els obriria i ell els havia de fer les comunicacions. A l'ex-president Puigdemont, "Lisa". ■

Les frases dels acusats al jutge de l'Audiència Nacional

"Em penedeixo molt del que vaig fer. Vaig comprar el material per experimentar i per provar-lo"

Jordi Ros
VEÍ DE SABADELL (ACCEPTA ADVOCADA D'OFICI)

"Txevi em va dir que volien tancar-se al Parlament i que el president Torra els deixaria entrar"

Ferran Jolis
VEÍ DE SANTA PERPÈTUA (ACCEPTA ADVOCADA D'OFICI)

"No formo part de cap organització terrorista. No m'han detingut mai"

Germinal Tomàs
VEÍ DE MOLLET DEL VALLÈS (RESPON NOMÉS A L'ADVOCAT)

"No he participat en cap pla per usar artefactes. Se'm van comissar dos petards de Sant Joan"

Xavier Duch
VEÍ DE SABADELL (RESPON NOMÉS A L'ADVOCAT)

"Ni de bon tros he fet cap acció violenta. Sempre refuso la violència"

Alexis Codina
VEÍ DE SANT FOST DE CAMPSENTELLES (NOMÉS RESPON A LA SEVA ADVOCADA)

"No formo part de cap grup terrorista. Només hi era la secretària judicial, en els escorcolls"

Txevi Buigas
VEÍ DE SANT PERE DE TORELLÓ (RESPON A LA SEVA ADVOCADA)

"No formo part d'un grup terrorista. En l'escorcoll del pis no em van dir que designés advocat"

Eduard Garzón
VEÍ DE CERDANYOLA (NOMÉS RESPON A LA SEVA ADVOCADA)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els gals de la Meridiana

PERSISTENTS • Els veïns de Sant Andreu i Nou Barris tallen, des de fa 24 dies, un dels principals accessos viaris de Barcelona en protesta per la sentència del 14-O **BASTIÓ** • El nord de la ciutat s'ha convertit en un dels símbols de la resistència popular

Raül Garcia i Aranzueque
BARCELONA

Totes les vies de la ciutat estan obertes. Totes? No! Un grup de ciutadans irreductibles resisteix encara i sempre i manté tallada la Meridiana per 24è dia consecutiu en protesta per la sentència del 14 d'octubre contra els presos polítics catalans.

Són veïns de Sant Andreu, de Nou Barris i d'altres barris de Barcelona, que cada vespre es troben a la confluència amb la rambla de Fabra i Puig i bloquegen un dels principals accessos de Barcelona. En dies com ahir, en què l'endemà molts s'han de llevar d'hora per anar a treballar o a estudiar, no hi ha gaire gent. Un centenar, si fa no fa, que amb prou feines cobreixen tot el tram d'aquesta via del nord de la ciutat. Els caps de setmana, la cosa està més animada.

Amb tants dies que fa que són en aquest enclavament insurgent, els veïns n'han vist de tots colors. Un dels primers dies, càrregues policials. Dilluns, un motorista impacient va voler passar tant sí com no per entremig del cordó humà i va aixafar el peu d'un home, que va ser atès per una ambulància. Dimarts, una senyora els va increpar: "Terroristes, que sou uns terroristes!", els va dir davant la mirada incrèdula i foteta de la concurrència.

No fan pinta de terroristes. Hi ha joves que seuen en rotllana a terra i juguen a cartes. Algun, fins i tot, aprofita per estudiar a la fresca i subratlla un llibre amb un retolador. Hi ha també homes i dones grans, llaç groc a la solapa i amb moltes hores d'actes de suport als presos polítics a l'esquena. Els més

Ciutadans durant el tall de la Meridiana amb Fabra i Puig, ahir a Barcelona ■ ORIOL DURAN

juganers aprofiten per fer un rondó amb una pilota a tocar de l'estació de Sant Andreu Arenal i si, així i tot, encara tenen fred, fan una foguera. Pel que sembla, les fotos del rei espanyol fan bona combustió.

L'ocupació de la cruïlla amb Fabra i Puig forma part de la rutina i s'hi troben persones de totes les edats

Alguns dies hi ha tallers de pancartes i, fins i tot, de sardanes.

El paisatge humà és canviant. Cap a les vuit del vespre, les dese-

nes de persones que hi ha aplegades a la frontera entre Sant Andreu i Nou Barris envaeixen tranquil·lament la calçada. No cal que els diguin res. Els veïns saben que al vespre es talla la Meri. Ara que tothom fa anar el Telegram, però, molts consulten el menú del dia al canal del CDR o a *Meridiana Resisteix*.

Alguns dels automobilistes que tenen la mala sort que els enxampi el tall per segons s'empenyen com una mona. És l'hora dels clàxons. "Mira, ja han tallat la Meridiana", diuen els veïns dels voltants, que han d'aguantar uns minuts de mec-mec. Per sort, la Guàrdia Urbana ja ho té per la mà, tot això, i desvia el

2

persones van resultar ferides dimarts per l'atropellament amb una motocicleta. A un home li van esclafar el peu i un altre va rebre un cop al braç.

trànsit per carrers paral·lels perquè el caos sigui controlat. Els veïns del barri que tornen de la feina ja ho saben i agafen rutes alternatives, com els autobusos i els taxis.

Els Mossos acostumen a mirar-s'ho des d'una distància prudencial. Els primers dies de la revolta viària encara feien intents de negociar amb els rebels. "Va, una estona més, i ho deixeu." El veredict de l'assemblea popular improvisada era sempre el mateix: ni parlar-ne.

A mesura que passen les hores, una part del primer torn se'n va i arriben reforços. Són gent que plega de treballar i ja ha adoptat la rutina de passar una estona per la Meridiana. És també una manera de socialitzar-se, de petar la xerrada amb el veí i de fer noves coneixences. La Irene i l'Àurea venen uns tres cops a la setmana a la Meridiana des del Clot. És la seva "petita contribució" per denunciar el que està passant i per demostrar als presos que "no estan sols". Com que saben que la cosa va per llarg, s'emporten una cadira plegable i l'Àurea fa ganxet, de color groc, és clar, mentre peta la xerrada amb sa germana.

Cap a les onze de la nit, quan el cansament i el fred comencen a fer forat, els manifestants pleguen velles. "Marxem tots junts per estar més protegits", explica el Juan, que participa en el tall des del principi, quan els veïns autoorganitzats van decidir que la Meridiana es plantava de manera "no violenta". "Els violents són ells, l'Estat", diu. I l'home que el va atropellar un dia també. La jornada de lluita a la Meridiana s'acaba. Ara cal reservar forces per a l'endemà, per al 25è dia consecutiu de resistència urbana. ■

Antifeixistes planten cara a Vox a Sant Martí

Jordi Panyella
BARCELONA

Vox va jugar ahir a casa, amb un míting al barri de la Verneda, una de les zones de Barcelona on el partit d'ultradreta pot aconseguir vots. L'acte va tenir lloc a la sala d'actes del centre cívic de Sant Martí, ple a vessar, situat en un

edifici molt proper a la gran comissaria que la policia estatal té al carrer de Guipúscoa.

L'acte va disposar de la seguretat dels Mossos d'Esquadra, que hi van destinar diverses unitats de la brigada mòbil, que van protegir el lloc on es feia l'acte polític, van fer un cordó de seguretat entre

els antifeixistes concentrats i la gent que va assistir a l'acte i van protegir també la sortida del cap de cartell del míting, Ivan Espinosa de los Monteros, que va ser l'encarregat de cloure els parlaments.

El fort desplegament policial no va evitar que un i altre col·lectiu s'encaressin amb encreuament de

retrets i insults. Al lloc de l'acte, on diverses organitzacions sobiranistes i antifeixistes havien fet una crida per mobilitzar-se, es va desplaçar també un grup de Sanitaris per la República.

De l'acte polític en si no més destacar que quan la sala ja era plena i instants abans que entressin els líders polítics es va sentir l'himne de la legió, *El novio de la muerte*, que va ser rebut i corejat pels presents. Fora, els concentrats, no paraven de cridar "fora feixistes dels nostres barris". ■

Un membre del servei d'ordre de Vox mira el grup d'antifeixistes concentrat al carrer ■ JORDI PANYELLA